

סרן זידאן סאלח

5045700

בן כמאל וסלמה זידאן

נולד ב- 8.9.1972

התגייס לצה"ל ב- 21.3.1991

שרת בגדוד ברק (12)

נפל ב- 20.3.1996

בהתפוצצות מטען ע"י מחבל מותאבד.

בן סלמה וכמאל. נולד ביום 8.9.1972 בבית החולים "יוספטל" באילת. סאלח נולד בראש השנה העברית ולכן זכה לפרסום כבר ביום הראשון להיוולדו. שעה לאחר לידתו, הגיע לבית החולים צוות מ"קול ישראל" כדי לראיין את היולדות שילדו בחג. הם איחלו מזל טוב לאמא של סאלח, והיא סיפרה שהרץ הנולד ייקרא "סאלח" על שם אחיה, שנפל בעת מילוי תפקידו במג"ב בשנת 1971. הראיון שודר בשידור חי, ומיד החל הטלפון לצלצל בבית המשפחה. חברים וקרובי משפחה מכל הארץ צלצלו כדי לאחל מזל טוב למשפחה וחיים ארוכים לבן. סאלח היה הילד השלישי במשפחה, לאחר פואד הבכור והאחות נג'ואה. כשהיה סאלח היה בן שש נולד אחיו, יאמן. באילת למד סאלח בגן טרום חובה, וכשמלאו לו חמש שנים, עזבה המשפחה את העיר וחזרה לכפר מולדתה, בית ג'אן, שם למד סאלח בבית הספר היסודי, וסיים לימודיו בבית הספר החקלאי התיכון בכפר השכן, רמה. ביום 6.1.1987, נפל אחיו הבכור, פואד, בעת שירותו בצה"ל. בן שמונה עשרה וחצי היה בנופלו. שנתיים לאחר מכן נולדה אחותו, פידאא. סאלח היה חביב ומקובל מאוד בכל מקום בו שהה – בכפר, בבתי הספר בהם למד, בטכניון ובצבא. הוא אהב לרכב על אופנועו, (שנותר מיותם לאחר נפילתו ונשמר בבית הוריו), לשחות ולקרוא ספרים. בחור שקט היה, חכם ונעים הליכות, החלטי ושקול, נותן, תורם ולא דורש מאחרים דבר. סאלח שאף ללמוד רפואה, ולקראת גיוסו ביקש להיות עתודאי. הוא החל ללמוד בטכניון ועם סיום שנת הלימודים הראשונה, לאחר התייעצות עם בני משפחתו, החליט להפסיק את לימודיו בעתודה ולהתגייס לצה"ל.

במחצית מרס 1991 התגייס סאלח לצה"ל והוצב לחיל התחזוקה. סאלח היה חייל בעל ידע מקצועי ומוטיבציה גבוהה, שביצע את תפקידיו במסירות נפש ומתוך תחושת שליחות. כבן למשפחה שכולה, היה זכאי לשרת שירות מקוצר. אביו ביקש ממנו שלא יחשוב על קריירה צבאית ויכוון עצמו לקריירה אקדמית, אך סאלח בחר לצאת לקורס קצינים, כפי שעשו רבים מחבריו. סלאח סיים קורס קציני תחזוקה בהצלחה מרובה, והיה בו בין המצטיינים. הוא הוצב לשרת באליקים ולאחר שנה וחצי התמנה לתפקיד מ"פ מפקדה. פקדיו ומפקדיו אהבו אותו והיו מרוצים מתפקדו. בתום השירות הסדיר ושנת קבע נוספת, אמור היה סאלח להשתחרר, אבל אז הציעו לו לעבןר לגולני לתפקיד מ"פ מפקדה, בתוכנית שירות שבמסגרתה יצא ללימודים אקדמיים מטעם הצבא לאחר שנתיים בתפקיד. סאלח החליט לקבל את ההצעה, אף על פי שהוריו חששו והתנגדו לשירותו בחיל קרבי. הוא היה מרוצה מאוד ביחידה החדשה שלו, נקלט יפה מאוד בגולני וזכה להערכה רבה מצד המג"ד והמח"ט שלו וגם מצד פקדיו. סאלח היה אהוד ומקובל על כל סובביו והיווה דוגמא אישית לפקדיו.

כשלושה שבועות לפני נפילתו, חלה סאלח ואושפז בבית חולים בצפת. כששוחרר, ביקשו הוריו שינוח כמה ימים בבית, אך הוא סירב, ובאחריותו הרבה טען שהוא מרגיש טוב ועליו לשוב לתפקידו, ומיהר לחזור ליחידה. שבוע לאחר מכן, נפלו המג"ד שלו ואתו עוד שלושה חיילים, ממטען צד. סאלח התקשר לבית הוריו והודיע להם את הבשורה המרה במילים אלה: "אסון גדול נפל על הגדוד, על צה"ל ועל

המדינה". הוריו חששו לגורלו ובסוף אותו שבוע, כשהגיע סאלח הביתה, התחננו בפניו שיחזיר את הרכב לצבא וישאר בבית. סאלח ניסה להרגיע את הוריו ואמר להם שהוא לא נכנס ללבנון, אולם הוריו לא נרגעו, למרות שהבטיח להם שבעוד חודשיים ישתחרר. ביום ראשון בבוקר יצא סאלח מן הבית, כשהוא מגולח ומצוחצח, וחזר ליחידתו. כמנהגו מדי לילה, התקשר הביתה להרגיע את הוריו.

לאחר שלושה ימים, ביום 20.3.1996, נפל סאלח בלבנון, כאשר מחבל מתאבד הפעיל מטען שהתפוצץ על שיירה שהיתה באיזור כפר טייבה. סאלח הובא למנוחת עולמים בכפרו, בית ג'אן. בן עשרים וארבע היה בנופלו. השאיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סרן. הלווייתו נערכה למחרת נפילתו, ביום 21.3.1996. את ארונו ליוו אהוד ברק, בנימין נתניהו, יצחק מרדכי, סגני שרים וביניהם סגן השר ואליד צאדק, ח"כים יהודים וקהל רב. אנשים רבים המשיכו לפקוד את בית המשפחה במשך חודשיים מיום נפילתו של סאלח, וביניהם נשיא המדינה עזר ויצמן וראש הממשלה שמעון פרס, אנשי ממשלה רבים וצמרת צה"ל. מנחמים רבים הגיעו מכל העדות ומרחבי הארץ, ומכתבי ניחומים רבים הגיעו מרחבי תבל.

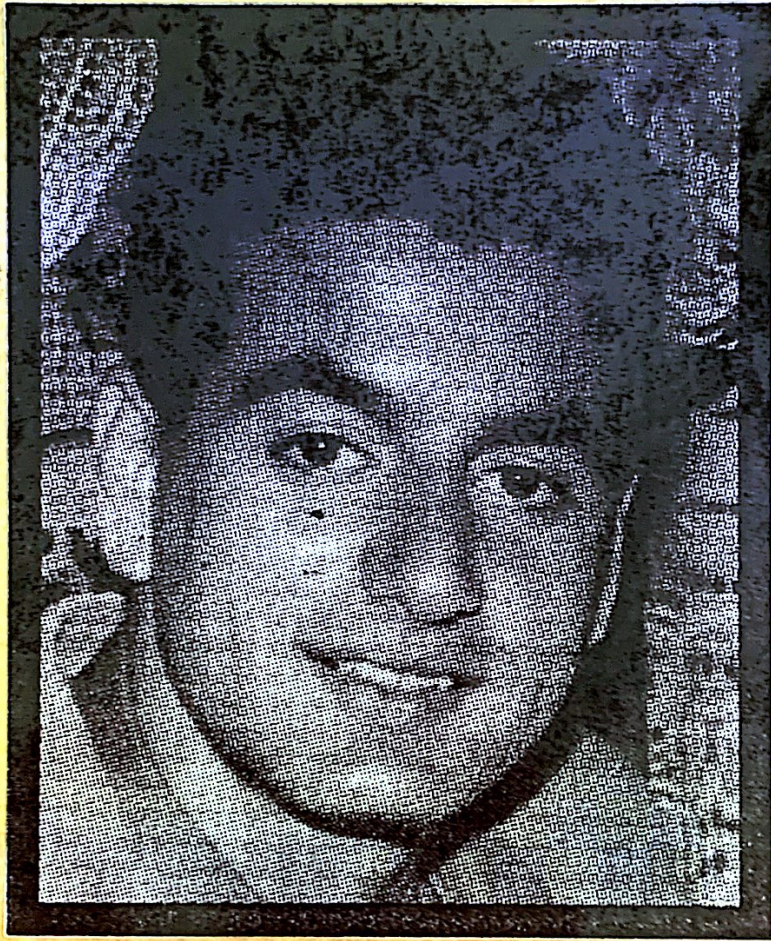
סאלח האמין ורצה בשלום ובעמוד האחרון ביומנו האישי כתב: "הרגתם את רבין, לא הרגתם את השלום". שמעון פרס, שביקר בבית המשפחה, התרשם משורות אלה וכתב: "נמשיך את צוואתך". הוריו של סאלח מאמינים גם הם בשלום ומצפים לו, ואף היו מוכנים להיפגש עם הורי המחבל שהרג את בנם.

מפקד גדוד "ברק" בחטיבת גולני, בו שירת סאלח, כתב למשפחה: "בשיחה מרתקת, התגלה לפני סאלח כאדם פיקח ונבון, רגיש והגון, על חוש הבחנה, ביקורת עצמית וכושר ביטוי יוצא דופן. אין ספק כי מכלול היכולות שלו, בשילוב עם תכונות והרגלים אשר נולד עמם ואשר קיבל בבית בו גדל, בבית הוריו, אפשרו לו להגיע להישגים מרשימים. השקט הנפשי, הרוגע והשלווה הפנימית, הנימוסים המפליגים, הצניעות והענווה, כולם ביחד הקרינו עוצמה. היה זה כוח פנימי, כוח עז, אשר בקע החוצה והדביק את הסובבים אותו בביטחון ובאמונה. תמיד, תמיד עם סאלח, ובכל מקום – העיניים הטובות, החיוך הביישני והמקסים, טוב הלב ואהבת האדם האין סופית".

כשנה לאחר נפילתו של סאלח, הקימה משפחת זידאן אנדרטה לזכר שני בניה שנפלו.

הוריו של סאלח כתבו: "סאלח נולד בראש השנה ונלקח מאתנו ביום האם הבינלאומי. זכרו של סאלח, זכר אחיו פואד וזכר דודו סאלח, חתומים בלבנו לנצח.

"יהי זכרו ברוך"

סדרן זידאן סאלח

ז"ל

המחבר הצדיע

את

חיילי הכוח הספיקו לירות במחבלים המתאבד שהתקרב לשיירה, אבל לא מנעו את הפיצוץ ■ סרן סלאח כמאל זיידן נהרג במקום; המח"ט שנסע בג'יפ ממוגן לא נפגע ■ זה היה יום קשה בדרום לבנון: לפני הפיגוע התפוצץ מטען חבלה בבית ג'בל, ואחר-הצהריים נהרג חייל צד"ל מפיצוץ מטען נוסף ■ איש צד"ל נעצר בחשד שסייע למתאבד - והטמין את המטען שגרם למותו של חברו ■ רבים מתושבי הצפון ישנו הלילה בחדרי הבטחון

קצין צה"ל, סרן סלאח כמאל זיידן, בן 23, נהרג אתמול באזור הביטחון בדרום לבנון, כאשר מחבלים מתאבד סוּצְץ את עצמו ליד שיירה של צה"ל. נהג המשאית, אזרח ישראלי, נסע קל. מפקד החטיבה, שהוביל את השיירה, נסע בג'יפ ממוגן - ולא נפגע. אתמול, מעט לאחר השעה שתיים בצהריים, יצאה שיירה של צה"ל מאחד המוצבים בגיזרה המרכזית של איזור הביטחון, לא הרחק מהכפר איסייבה, ונעה לעבר הגבול. בג'יפ הראשון נסע אל"מ ק, מפקד החטיבה המרכזית. מאחורי הג'יפ, במרחק של כשבעה מטרים, נסעה משאית אזרחית מדגם סקניה. כמשאית ישנו הנהג, אזרח בשם יעקב גיל, בן 25 מצפת. לידו, ישנו סרן סלאח כמאל זיידן, מפקד פלוגת המיפקדה של גולני, שאיבטח אותו.

כשהגיעה השיירה לפאתי הכפר רבעת תלתין, הכחינו החיילים באדם היורד מכיוון הכפר אל עבר הצומת. הוא עורר את חשדם. אחד מחיילי הג'יפ של מפקד החטיבה הספיק, ככל הנראה, לירות לכיוון המחבל. באותו הרגע נשמע פיצוץ אדיר. המחבל, שנשא על גופו חומר נפץ תקני, כמסקל של למעלה מעשרה ק"ג, פוצץ את עצמו. אחד החיילים סיפר אחר-כך שהספיק לראות את המחבל המתאבד מצדיע למח"ט שישב בג'יפ - למני שהפעיל את המטען הקטלני. המחבל פוצץ עצמו במרחק של 2 עד 3 מטרים מהג'יפ, ובמרחק של כעשרה מטרים מהמשאית. כדוריות המתכת שהוסיף המחבל לחומר הנפץ עפו לכל עבר, וסימני הפגיעה שלהן על שמשות הג'יפ והמשאית נראו כסימני פגיעה של קליעים. סרן זיידן נהרג במקום. הנהג, יעקב גיל, נפצע קל. יושבי הג'יפ לא נפגעו, ככל הנראה בגלל המיגון.

דובר "המחותרת האיסלמית", הזרוע הצבאית של אירגון החיובאל-לה, שירסם הודעה בכיירות בה נאמר, כי "האירגון נוטל על עצמו את האחריות לפיגוע ההתאבדות שבוצע לא הרחק מהגבול הבינלאומי בין ישראל ולבנון. המחבל, שנשא עליו חומר נפץ, הצליח להסתגל לתוך שיירה של צה"ל, שם פוצץ עצמו. בשעה שהכנועים מתחננים על סף דלת הבית הלבן, אחר מהמוג'הדין הסתגל לתוך שורות של סיוור ישראלי ופוצץ עצמו".

אלוף פיקוד הצפון, עמירם לוין, ומפקד האוגדה, תתיאלוף ציי, הגיעו למקום מיד לאחר הפיגוע. האלוף לוין אמר: "הרווחים בין הרכבים באירוע היום היו תקינים. הרכב הראשון נעצר כדי לאבטח את האגף, ולאפשר לשאר הרכבים לחלוף על פניו". תא"ל צ. אמר: "היה עלול להיות כאן אסון גדול מאוד. התנהגות נכונה של הכוח הצליחה לעצור את המתאבד כמה מטרים לפני הנקודה בה תיכנן לפוצץ את עצמו". קצין בכיר בפיקוד הצפון אמר: "היה לנו מזל. המטען שהתפוצץ היה יכול לגרום לאסון לאומי. מדובר במטען גדול,

שהיה יכול לגרום לנפגעים רבים".

הפיצוץ הקטלני היה אתמול רק אחד בשורה ארוכה של תקריות ברצועת הביטחון. סמוך לשעה 12 בצהריים, התפוצץ מטען חבלה רב עוצמה כעירה כינת ג'בל. ככל הנראה, היה המטען מיועד לפגוע בכוח של צה"ל או צד"ל, אבל התפוצץ מוקדם מדי. אזרח לבנוני נפצע מרסיס שפגע ברגלו. אירגון החיובאללה נטל גם את האחריות למעשה הזה.

אחר-צהריים, לאחר הפיגוע הקטלני, סרקו חיילי צד"ל סרקו את השטח בכפר רבעת תלתין, ונכנסו לאחד הבתים. כשנכנסו החיילים למבנה, התפוצץ מטען חבלה ממולכד רב עוצמה. אחד החיילים נהרג. אחר-כך התברר שזמן קצר לפני הפיצוץ יצא מהבית איש צד"ל, והוא נעצר מיד בחשד שהטמין את המטען - ואף סייע למחבל המתאבד שביצע את הפיגוע נגד שיירת צה"ל. האלוף לוין אמר: "מדובר באיש צד"ל, ועדיין קשה לומר אם היה משתף-פעולה של החיובאללה. הסרי-קות נעשו במטרה לתפוס עוד מישהו מהחוליה שפעלה עם המתאבד". כסריות שנעשו בכפר נמצא נשק של המתאבד, וציודו. התברר כי הוא זכה לשיתוף פעולה מאנשי המקום.

ובמהלך כל היום נמשכו חילופי-אש בין צה"ל וצד"ל לבין החיובאללה, לאורך גיזרה רחבה באיזור הביטחון. המחבלים ירו אש מרגמות לעבר כוחות צה"ל, ולעבר מוצבים בגיזרה המרכזית והמזרחית של רצועת הביטחון. קני הארטילריה של צה"ל הגיבו באש לעבר מקורות הירי. הדי התפוצצויות נשמעו במשך רוב עות היום. מפעם לפעם חגו מטוסים של צה"ל מעל רצועת הביטחון. סוכניות הידיעות מסרו כי המטוסים הטילו פצצות על יעדי מחבלים.

החל משעות הצהריים, הקשה מזג האוויר המעונן והגשום על פערי לוח המסוקים ועל פעילות כוחות היבשה. אמש נשמר שקט מתוח ביותר באיזור הביטחון, ותושבים רבים ביישובי הצפון החליטו לבלות את הלילה במקלטים.

רשת הטלוויזיה בכבלים סי.אנ.אנ. מסרה אתמול כי ורועות הביון האמריקני עוקבות מקרוב אחר המצב בדרום לבנון, וכי האמריקנים מעריכים שכמות הכוחות הישראליים שכבר נמצאים בשטח מאפשרת פעולה מיידיה. לטענת רשת הטלוויזיה אמר אתמול גורם גמיישל האמריקני כי הפעולה הישראלית הצפויה תהיה "פחות ממלחמת לב-נון, אך יותר מלכת נגד או פעולת מעי".

השתתפו בהכנת הידיעה: ירדה גורן ואבי אשכנזי

למה "מ"פ"פ

עצמו

קצין אולני נהרג

המשאית בה נהרג הקצין

צילום: חיים אזולאי

מחבל-מתאבד מוצץ עצמו ליד המשאית בה נסע סרן סלאח כמאל זיידן

ההרוג: סרן סלאח כמאל זיידן – בן למשפחה שכולה

אחיו נהרג בעת שירותו במשמר הגבול
לפני כתשע שנים ■ החלל ה-46 מן
הכפר בית-ג'אן ■ שירת בגדוד גולני,
אשר מפקדו הדרוזי נהרג לפני
כשבועיים ■

אחיו של סרן זיידן נהרג לפני 9 שנים בעת שירותו היבאי

הקצין שנהרג אתמול, בן 23, שירת בגדוד גולני שמפקדו נהרג לפני שבועיים באזור הביטחון

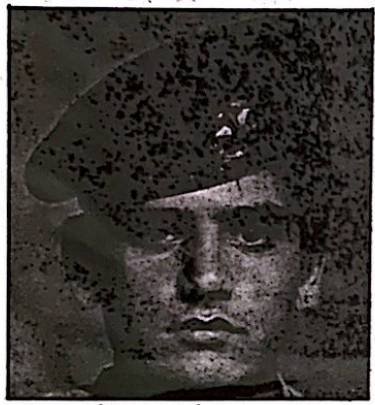
מאת יהודה גורן

סרן סלאח כמאל זיידן, שנהרג אתמול בסיניע הנתאבדות בדרום לבנון, הוא הוד לל 46 ששכל הכפר הדרחי בית גיאן במר ערבות ישראל. לפני כר שנים נהרג אחיו הבכור, פואד, מפליטת כדור בעת שירותו במשמר הגבול.

"עד מתי", זעקו אמש בבית גיאן עם הגיע בשורת האיוב על נפילתו של סרן זיידן. "גמ" אס לנו מהחיואללה האורחים האלה. צריך להכות בהם מכה ניצחת אחת ולתמיד, או לעשות שלום כזה שיחסל את ולתמיד את אנשי הארגון המקולל הזה", אמרו התושבים. אלפי אנשים נהרו אתמול לכית משפחת זיידן, כדי לנחם את ההורים על נפילת בנם. חבריו של זיידן סיפרו, כי סלאח היה מפקד פלוגת מפקדה בגדוד 12 בגולני שמפקדו הדרחי, סאל חוסין עמאר מג'וליס, נהרג רק לפני כשבועיים באיזור הביטחון במהלך מר דף אחרי מחבלים. "אחרי ששמענו על מותו של סלאח, מ"פ המפקדה של הגדוד של חר סין, ההרגשה הרעה חזרה אלינו בבת אחת, כמו ביום הראשון שבו נודע לנו שאחי נה רג", אמר אתמול קאדר עאמר, אחיו של-חר סין. "אני לא יודע אם הכאב הוא על אחי, על הקצין הזה שנהרג או על הגרוד חסר המול. האח הוסיף: "לא מומן אחי קלט אותו בגדוד לאחר שקיבל עליו המלצות טובות ממפקדיו הקודמים. הוא תיפקד מעל ומעבר".

האב השכול, פקד כמאל זיידן, המשמש כמפקד המשמר האורחי במסגרת מעונה בג' ליל המערבי, סיפר אמש כי סלאח סיים את

לימודיו בבית הספר התיכון בראמה, למד שנה כמסנה בסבנין והתגייס לצה"ל. "סל" אח חתם קבץ ולפני כשלושה חודשים נכנס לשרת בדרום לבנון. הוא תיכנן, לאחר שיש תחרר מצה"ל, ללכת בעקבות שני דודיו ול- חיות רופא, כדי להציל אנשים ממחלות ומ מכאובים. לפני יומיים הוא קפץ לביקור אתמול סילפן מאזור הביטחון להגיע אתי

האח פואד. נהרג מפליטת כדור לפני 9 שנים

נו". האב הוסיף: "כל הזמן ראגנו לשלומו. וידענו מדוע. פעמים רבות אמר לנו שהלואי ויהיה כבר שלום ולא יהיו קרבנות", אמר. כעת נותר האב, ששכל שניים מבניו, עם בן הזקונים העומר אף הוא להתגייס בקרוב לצה"ל, עם סיום לימודיו בתיכון. להורים שתי בנות נוספות.

נהרג אתמול. סרן סלאח כמאל זיידן

תושבי בית ג'אן את החלל הזה

אלפים ליוו למנוחות את סרן סלאח כמאל זיידן ז"ל, שנהרג שלשום בדרום לבנון
"מה אפשר להגיד לאב ששכל שניים מתוך שלושת בניו?", שאלו המנחמים

מאת יהודה גורן

"על מי מהבנים שלי לבכות? אני לא יודעת על מי לבכות. על שניהם אני בוכה", התייפחה אתמול סלמה זיידן, אחות בידיה שתי תמורת - אחת של בנה פואד, שנהרג לפני 9 שנים בבית-לחם, אחרת של הבן סרן כלה, שנפל שלשום בלבנון. מאות מנשות בית ג'אן נעמדו יחד עם סלמה זיידן אן לצד ארונו של בנה סלח כמאל, בן 23 בנפלו, בחילוה של הכפר הדרוני. בחילוה של בית ג'אן, בית התפילה המרכזי של הכפר, עובר סיפור ההגנה על המדינה. משם יצאו הלווייתיהם של 49 מבני הכפר שנפלו במערכות ישראל, יותר מכל ישוב דרוי אחר.

אלפים הביאו למנוחות את סרן סלאח, קורבנו של המחבל-המתאבד שהתפוצץ סמוך לשירת צה"ל. הגיעו דרודים רבים מהגליל, מהכרמל ומהגולן, הגיעו חברים רבים, הגיעו חיילים וקצינים. הם גרשו את בית ההורים.

בבית ישבו האב, פקר כמאל זיידן, מפקד המש"מר האזרחי במשטרת מעונה בגליל המערבי, והבן היחיד שנותר לו. בכורו, פואד, נהרג בשנת 1987 מפלישת כדור בעת שירותו הצבאי, סלאח נהרג של"שום, וכעת נותרו שתי הבנות ובן הזקונים, שנה לפני גיוס. "מה אפשר להגיד לאב ששכל שניים מתוך שלושת בניו, מה?", שאל אחד מהמנחמים, סרן (מיל') סמיד ווהבה.

"לא התלהבתי מכך שסלאח רצה להמשיך ולח"תום קבע", אמר האב השכול. "משהו בלבי ניבא לי רעות על סלאח, וכבר שכלתי לפני 9 שנים את פואד. רציתי שסלאח ילמד רפואה כמו שני דודיו הרופאים. גם הוא רצה אבל הצבא משך אותו, והוא

אהב את השירות בצה"ל. מתי כבר יגיע השלום, מתי ייפסק הרג בנינו".

לפני שבועיים ניצבו סרן סלאח זיידן ובני משפחה תו מבית ג'אן מול ארונו של סא"ל חוסין עמאר, מפקד הגרוד מג'וליס שנפל בלבנון. חוסין ז"ל היה חבר קרוב של סלאח, שניהם שירתו באותו גרוד. אתמול הגיעו בני משפחתו של סא"ל עמאר להלוויה בבית ג'אן.

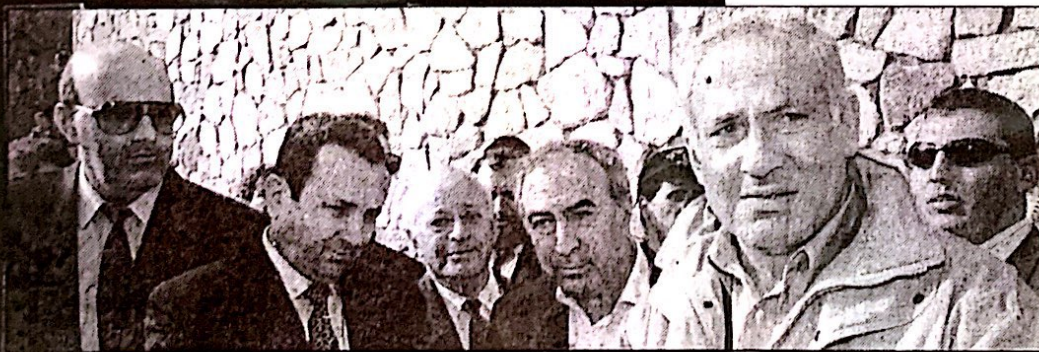
בין אלפי המלווים את ארונו של סרן סלאח היו שר החוץ אהוד ברק, בנימין נתניהו, אלוף פיקוד הצפון עמירם לוין, וקודמיו בתפקיד, יוסי פלד ויצחק מרדכי. מפקד החטיבה, אל"מ ק', שנסע בראש השיי"רה שהותקפה שלשום, וניצל מפגיעה, ספר לפקודו. "הוא היה כמו אבא לחיילים שלו", אמר. "גם לפני שיצאנו בשיירה שלשום, ממטולה לטייבה, ברק סל"א את אב לא חסר משהו, אם לא נשכח מצרך זה ואחר,

ממוזן ועד לעיתונים, שחס וחלילה לא יחסר לחיילים כמוצב", אמר.

שר החוץ אהוד ברק אמר: "ישראל וצה"ל לא ירפו מהמאבק במרצחי הטרור, ולא יותרו על השלום ושי"מירת השקט בגליל. רוצחי סלאח ושולחיהם לא יינקו צה"ל ישיג אותם".

נתניהו דיבר על המחיר הכבד ששילמו בני העדה הדרוזית במערכות ישראל, 257 חללים עד כה. "יש לכולנו חוב מוסרי, לאומי ואנושי לעדה הדרוזית", אמר, "ייקח לנו עוד שנים רבות להחזיר אותו כר"אוי".

לאחר הנחת זרים ומטחי כבוד, צעדו בני המשפחה ומקורביהם אל הנשים שהמתינו בחילוה משך כל זמן הלוויה, לנחם אותן ולהתנחם. הדרוזים מאמינים בגלגול נשמות. שלשום, הם אומרים, נולד אי שם תינוק דרווי עם רוחו של סרן סלאח כמאל זיידן.

בין המנחמים שרים וחכ"ים. מימין: ביבי נתניהו, אסעד אסעד, דב שילנסקי, אהוד ברק וסלאח טריף

קברו אתמול

49 | מיבני הכפר

על מי מהבנים שלי לבכות?," שאלה האם השכולה. דרוזים רבים מהגליל, מהכרמל ומהגולן הגיעו ללוויה צילומים: חיים אולאי

דרכו האחרונה

שכל לוחם

אחד מנכבדי העדה הדרוזית בבית ג'אן נושא תמילת אשכבה לסרן סאלח זיידאן כמאל, מ"פ בגולני, שנהרג במיגוע ההתאבדות בלבנון, ואתמול הובא למנוחות בכפרו.

ההרוג – החלל ה-46 מן הכפר הדרוזי בית ג'אן

הכפר בית ג'אן, כמו יישובים דרוזים אחרים, הגיע בשנים האחרונות לכותרות הקיטור נים רק כאשר הכפר ליווה למנוחות עוד אחד מבניו.

רק בשנים האחרונות החלו להכשיר בבית ג'אן בית-עלמין צבאי. עד אז היו החללים מובלים לקבורה בחלקות שונות.

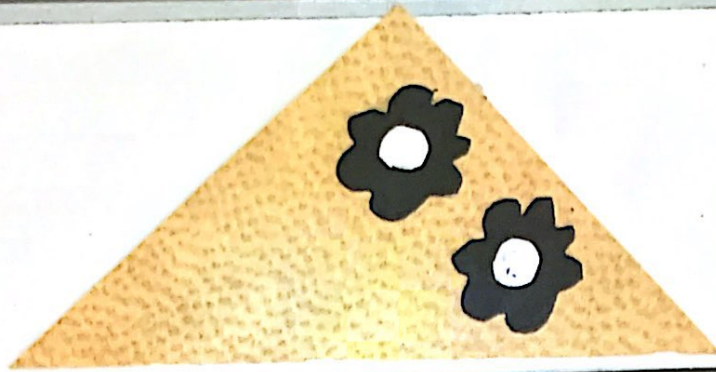
"אני כבר לא יודע מתי לחשוב על הכפר שלנו, שבו חיים בסך הכל 7,000 תושבים – ואנחנו ממשיכים להביא את בנינו למנוחות", אמר לפני שנים אחדות אחד מבני העדה הדרוזית, קצין בדרגת רב-סרן לאתר שליווה למנוחות את כדודו שנמל בקרב, "אולי רובצת עלינו איוו קללה משמיים".

מאת סופר מעריב

בית ג'אן, הכפר הדרוזי השוכן בלב שמונת הדרוזים בגליל העליון, ממשיך לשלם מחיר דמים כבד: סרן סלאח כמאל זיידן, שנהרג אתמול בדרום לבנון, הוא החלל ה-46 מבני הכפר.

אין בכל מדינת ישראל יישוב אחר עם מספר נופלים כה גבוה, יחסית למספר התושבים: כמעט כל משפחה בכפר שילמה את מחיר "ברית הדמים" בין העדה הדרוזית לכין מדינת ישראל.

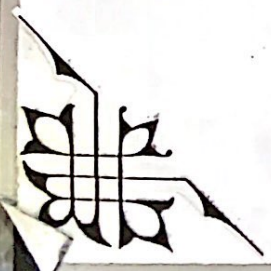
מרבית הגברים משרתים בכוחות הביטחון: בצהל, במשמר הגבול ובשירות בתי הסוהר.

על ארונו של הקצין הדרוזי

בני משפחה וחברים אתמול בהלווייתו של סרן סלאח כמאל זיידן ז"ל מבית ג'אן, שוהרג בלבנון

3.9.96

נאום

אחי, בני המשפחות השכולות, אלמנות, יתומים, הורים שכולים.
אדוני נשיא המדינה, מר עזר ויצמן.
אדוני ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו.
שר הביטחון, מר יצחק מרדכי.
הרמטכ"ל, מפקדי צה"ל, חיילי ומפקדי גולני.
משפחת גולני היקרה.

עומד אני בפניכם עם לב שבור המנסה לאחות את הפצע שנפער בשנית, עם נפילתו של בני סר"ן סאלח זידאן ז"ל שהחליט להיות קצין בגולני ולעזוב את משפחתי ולהצטרף לבני השני פואד זידאן ז"ל הבכור שנפל לפניו על הגנת המולדת ובאותה דרך הלכו שני הבנים על מזבח המדינה, בתחושה שעל מדינה צריך לשמור ולמענה צריך לבקריב והקרבתי את היקר לי מכל את שני בני משפחתי גולני היקרה: עברו שישה חודשים וחצי מאז הצטרפותנו אליכם בנסיבות הכואבות, בנפול בנינו סאלח בלבנון הארורה, שתיי אדם בה הפכו להפקר. אבל המטרה הגשגת שלמענה היה קורבן למען שמירת ביטחון הגליל וחושבי הגליל

אני פונה לראש הממשלה שיעשה הכל למען שובם של הבנים בשלום.
אני פונה לכל אלה שסוחבים את הסבל איתם על אוברן יקיריהם, להתפלל לאלוהים ששלוש אמותי ישראל במזרח הזה ויפסקו כל המלחמות.
ובקשה לי אליך אל יקר, ששירת המלאכים תשמור על כל הגוזלים שנפלו למען ביטחונה של מדינתנו.
ובקשה אליך אלי הרחום והיה ותגיע שעת ללכת שבני היחיד שנשאר לי ילווה אותי לקבר ולא אני אותו מכיוון שדי ליוויתי.
לא אוכל לעמוד בזה.

אדוני ראש הממשלה, אנו תולים בך תקווה יחד עם שר הביטחון כידידי הערה הדרגזית, המון תקוות לשינוי מלא ולשלום אמיתי.

אין אני רוצה להאריך בדבריי כי כולנו שונים במעמד זה, מי יתן ולא נדע יותר שכול בבית ישראל ומדינתנו וחבלי ארץ יקרים ימשיכו לשגשג בשלום ובברכה.

יהי זכרם ברוך.

כמאל זידאן

בית ג'אן

נאומי של כאמל, אביו של סלח ז"ל
בטקס הזיכרון לחללי גולני, ספט' 96.

17 אפריל 1996
כ"ח ניסן תשנ"ו
gan

לכבוד
מר כמאל זיידן
בית ג'אן

אני כותב לך עדיין תחת הרושם העז שהותירו בי דבריך הכנים בעת ביקורי בביתכם בכפר בית ג'אן.

את הדברים החמים ששמעתי מפיד, אדם מוצק ונחוש אשר הקריב את שני בניו במשימת הגנת המדינה, שמעו גם אזרחי ישראל ימים ספורים קודם לכן בטלוויזיה. דבריך יצרזו חזק של עצב, נאווה ותקווה, ורבים בעם ואני בתוכם מצאנו בך ובמשפחתך מודל לגבורה לנחישות ולכנות המאפיינים את הברית ביננו, יהודים ודרוזים.

באתי לבית ג'אן לחזק אותך, את רעייתך ואת בני המשפחה והחברים הרבים, באתי לחזק ויצאתי מתוזק ואני מודה לך על כך מקרב לב.

אבקש להביע עוד, את שביעות רצוני ממידת הרצון הטוב והלכידות בכפר, שהביאו להחלטה בעת ביקורי. לקבוע מיקומו של בית "יד לבנים" בכפר כפי שרציתם ועל פי החלטה ישנה.

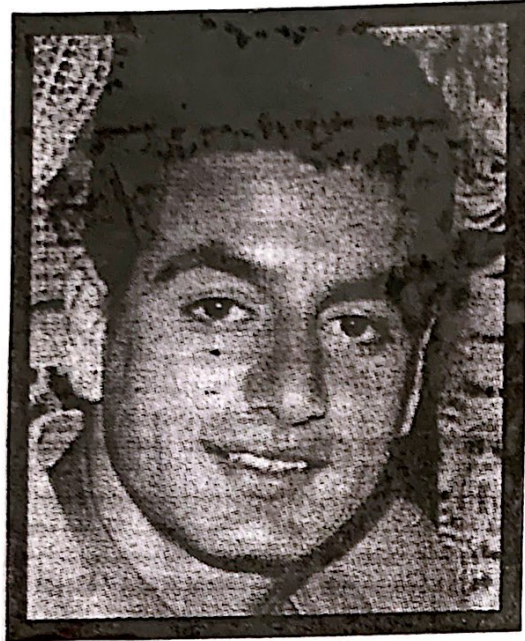
אין לי ספק שבית זה שיקום וינציח את זכרם של הבנים, יהווה עדות אילמת למחיר ששילמה העדה הדרוזית בדם בניה בדרך אל השלום ואת המחיר האישי הכבד ששילמה משפחתך.

כמאל יקירי, אני מבקש שוב להודות לך על החוויה הרגשית העמוקה שהענקת לי ולרבים אחרים דווקא בשעתכם הקשה. מי יתן ולא תדעו עוד צער ודאווה.

שלכם בידידות

שמעון קרס
ראש הממשלה ושר-הבטחון

Jerusalem, Israel

ממשלת ישראל

אבלה על מותו של

סדן זידאן סאלח

ז"ל

אשר נפל בפעילות מבצעית בדרום לבנון

ומשתתפת באבלה הכבוד של
המשפחה השכולה

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמֵאֲבָק עַל הַמְדִינָה בַדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילֵי צְבָא-הַגָּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרֻכוֹת הַפְּבִדוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמֵי בָּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

